

Ne mozhe da se kazhe, che pisaneto ne mi se udava, no vse pak, kogato sedna da napisha naj-obiknovena izvinitelna belezhka za malkata Oli, kojato v petyk e otsystvala ot uchilishte, zapochvam da se potja, kysam list sled list i po desetina pyti pisha otново i otново tri naj-mizerni reda. Az, kojto dopredi malko sym pisal studija za administracijata i nejnite zhertvi, uvlechen ot misylta, che poznavam vsichkite j klopki i tajni hitrosti, se chuvstvam taka bezsilen; na ramenete mi e kacnal ogromen bjurokratski leshojad i kylve muzyka mi. Pretegljam vsjaka duma, mychejki se da postigna syvyrshenstvoto na drevnija kanon. Dobre znam, che тази gramadna ptica vyrhu ramenete mi ne obicha obiknovenite delnichni dumi – ako se obryshtash kym neja, trjabva da go vyrshish pod formata na točno opredelena molitva. I taka, izvednyzh ezikyt mi stava suh i shumoljasht kato mnogokratno upotrebjavano indigo, glavata mi buchi ot naprezhenie i postojanno si mislja: dali taka trjabva da byde? Dali tova shte ja zadovoli ili gnevyt j shte se stovari vyrhu malkata Oli?

"Do: Osnovno uchilishte "Internacionalni brigadi", Drugarkata Jelisaveta Popovich, klasen rykovoditel na V v klas... Dyshterja mi Olivera Jovanovich otsystva ot zanjatija v petyk, 13.III. тази godina..."

E, estestveno, che e тази godina! Ne pisha izvinitelna belezhka za minalata! A mozhe bi shte e po-dobre da napisha: TEKUSHTATA godina? Godinata, kojato teche?

"...poradi..."

Poradi tova, che e, kihala? Mozhe li edna takava drebolija, taka da se kazhe semejna rabota, da byde dostojna da vleve v edin dokument? Ako napisha poradi zaboljavane, mogat da pomisljat, che deteto mi e seriozno bolno, mozhe bi zarazno, ta da go izolirat, da go postavjat v njakakva tjahna izolacionna?

Vse pak, poradi zaboljavane!

"...poradi zaboljavane. Molja vasheto sydejstvie za izvinjavane otsystvijata. Nadjavam se, che molbata mi shte byde udovletvorena.

S pochit."

Da ne bi da e dryzko kato pisha: "nadjavam se, che molbata mi shte byde udovletvorena", sjakash otsystvijata sa veche izvineni? Ne ja li izpravjam, pred svyrshen fakt? Mozhe da se jadosa. Po-dobre e bez nego, a nakraja: "s drugarski pozdrav..." A zashto drugarski, sled kato ne sme nikakvi drugari? Vizhdal sym ja samo vednyzh, na roditelska sreshta. Njama kraj na mykite mi! Kysam i pisha otново...

Kogato se obryshtame kym njakoja instancija, ako shte i naj-nisshata da e, izvednyzh stilyt ni stava neestestven, nadut i tromav. Mychim se da pishem taka, kacto nikoga ne bihme govorili. Upotrebjavame izvehteli, plesenjasali, studeni dumi, nalozheni koj znae ot kogo! Administracijata, s dylgite si, nevidimi i vlazhno-kosmati pipala, ni otkriva i v naj-skrishnite kytcheta na lichnija ni zhivot i zapochva da ni dushi, da se vmykva kato polip v mozyka, vyv vsekidnevieto, v synja ni. Chuvstvame se vinovni, che ne sme izsushili dostatychno misylta si, ne sme ja osvobodili ot vsichko choveshko, lichno i intimno. Tozi strah zapochva oshte ot izbiraneto na hartijata, na kojato pishem MOLBA. Tova ne biva da byde ocvetena hartija, a chisto bjala (po vyzmozhnost sivkava) ili inakva – razchertana s tynki sini nadlyzhni linii, kojato sled tova se sgyva. Zashto taksovite marki, koito se zalepvat na molbite, ne sa v svezhi cvetove kato poshtenskite? Zashto тази hartija trjabva da byde taka ubijstveno seriozna? Kogato pishe do dyrzhavata ili syda, chovekyt ot naroda kazva, che e "sgynal lista".

"Prilagam sobstvenija si zhivot. Kopija ot nego sa predstaveni pred vsichki kompetentni organi i vedomstva.

Nadjavam se, che molbata mi njama da byde udovletvorena.
Sobstvenorychen podpis: Oliver Jovanovich."